

co nejlépe vystihovaly daný problém v podmínkách jednotlivých zemí. Anglická verze obou dokumentů byla rovněž vydána tiskem a na USB a byla

distribována do všech Národních agentur v programových zemích.

Josef Vochozka

Seminář projektu IQAT – Zlepšování kapacit pro implementaci institucionálních systémů zajišťování kvality a pro implementaci typologií s využitím principů Boloňského procesu

Ve dnech 27. června až 1. července 2016 se v prostorách České zemědělské univerzity v pražském Suchbátově ulici konal první tréninkový seminář v rámci mezinárodního projektu IQAT.

Projekt IQAT, jehož oficiální název zní „**Enhancing Capacities in Implementation of Institutional Quality Assurance Systems and Typology using Bologna Process Principles**“, je zaměřen na zajišťování kvality (quality assurance) vzdělávání ve dvou zemích střední Asie – v Kazachstánu a Uzbekistánu. Jde o projekt financovaný z programu Erasmus+, který započal na podzim roku 2015. V projektu je hlavním řešitelem Fakulta tropického zemědělství České zemědělské univerzity (ČZU) a dalšími partnery jsou Centrum pro studium vysokého školství v.v.i. (CSVŠ), Univerzita v Alicante (Španělsko), Univerzita Konstantina Filozofa v Nitře

(Slovensko) a Lotyšská univerzita v Rize (Lotyšsko). Z Kazachstánu jsou zastoupeny Agro-technická univerzita S. Seifullina Kazacha v Astaně, Mezinárodní vzdělávací korporace z Almaty a Státní technická univerzita v Karagandě. Uzbekistán zastupují Chemicko-technologický institut v Taškentu, Zemědělský institut ze Samarkandu a Státní univerzita v Andijanu.

Jedním z hlavních cílů projektu je zaškolení pracovníků kazašských a uzbekých partnerských vysokých škol v oblasti zajišťování kvality. A právě na tento cíl se soustředil tréninkový seminář určený třem spolupracujícím kazašským vysokým školám.

Celý program semináře byl koncipován tak, aby poskytl jeho účastníkům nejpodstatnější informace, které jsou spojeny s teoriemi a principy zajišťování kvality vysokoškolského vzdělávání, dále kladl důraz na sdílení zkušeností evropských partnerů. Důležitým cílem semináře bylo také umožnit kazašským partnerům co největší aktivní participaci.

Teoreticky zaměřené přednášky byly připraveny tak, aby pomohly pochopit koncepty kvality ve

vysokém školství, otázku diversity či profilu vysokých škol, s nimiž pracuje typologie U-Map. Helena Šebková z CSVŠ představila koncept kvality „fit for purpose“. Její kolegové Jan Kohoutek a Vladimír Roskovec se zaměřili na Standards and Guidelines for Quality assurance (ESG), které tvoří páteř oblasti zajišťování kvality v rámci Boloňského procesu. Albert Prikulis z Lotyšské univerzity v Rize potom navázal představením zkušenosti z implementace ESG do vnitřních předpisů univerzity. Jeho kolegyně Anda Priskane předvedla, jaký vliv mají ESG na organizaci studijních programů. Příklady zkušeností s implementací ESG představily i kolegyně z Univerzity Konstantina Filozofa v Nitře. O své zkušenosti se zajišťováním kvality se podělili i kolegové z ČZU. Jaroslav Havlíček měl přednášku na téma implementace Boloňského procesu v rámci české legislativy a univerzitních předpisů. Milan Slavík a Karel Němejc ukázali, jak vypadá hodnocení pedagogů na ČZU. Vladimír Vener hovořil o hodnocení vědy v kontextu zajišťování kvality v ČR a na ČZU. Jiří Hejkrlik představil proces zajišťování kvality na Fakultě tropického zemědělství ČZU. Kolegové z Univerzity v Alicante se podělili o své zkušenosti s implementací Boloňského procesu a zajišťování kvality v rámci transformace studijních programů. Teoretický blok zakončila Michaela Šmídová z CSVŠ, když představila evropský model typologie vysokých

škol U-Map a metody jeho konstrukce. Následně si tyto metody vyzkoušeli účastníci z Kazachstánu v praxi. Druhá část semináře byla věnována možnosti implementace ESG na kazašských univerzitách.

Jedním z hlavních přínosů celého tréninkového semináře bylo sdílení pozitivních, ale také negativních zkušeností se systémy, které jsou na zajišťování kvality zaměřeny. V této části akce hráli důležitou roli zejména účastníci z evropských vysokoškolských institucí.

Celý seminář významně ovlivnil fakt, že evropské vysokoškolské systémy respektive vysoké školy v nich působící mají vysokou míru institucionální autonomie, zatímco kazašský vysokoškolský systém je do značné míry stále centrálně řízený. Přestože Kazachstán se přihlásil k boloňským principům, jejich naplňování do jisté míry naráží na odlišné chápání tohoto procesu a také na odlišnou pozici vysokých škol v rámci systému. I kvůli této základní systémové odlišnosti mezi evropským vysokoškolským prostorem a kazašskou situací bylo důležité věnovat poměrně velký prostor vzájemným diskusím a vyjasňováním pojmů. Z nich vyplynul závěr, že institucionální zajištění kvality v systematické podobě, byť částečné, které vychází z iniciativy samotné vysoké školy, je pro kazašské partnery novou záležitostí, protože velká část zajišťování kvality je tam daná centrálně a je při tom poměrně rozvinutá. Jsou tam využívány různé metody

hodnocení studentů, učitelů, studijních programů atd.

Zkušenosti z tohoto semináře jsou pro nás cenné při přípravě semináře pro uzbecké partnery a při představování konceptů zajišťování kvality. Na základě informací, které máme z předvýzkumu už nyní můžeme konstatovat, že míra centralizace vysokého školství v Uzbekistánu

je ještě vyšší než v Kazachstánu. Diskuse s kazašskými partnery, tak můžeme považovat za dobrou přípravu na druhý seminář.

Přednášky a informace o projektu jsou dostupné na <http://www.project-iqat.eu/>.

Michaela Šmídová a Jan Beseda

E-learning forum 2016: „Nové trendy, ověřené postupy a inspirace“

17. května 2016 se uskutečnila konference E-learning forum 2016: „Nové trendy, ověřené postupy a inspirace“. První konferenční blok zahájil Kiril Ribarov s příspěvkem *Budoucnost, učení a e-learning*. Podle něj je budoucností e-learningu aplikované učení zaměřené na konkrétní potřebu, konkrétní úkoly. Tomáš Langer z Edumenu pak vystoupil s polemickým příspěvkem *Ano nebo ne? Jaká jsou pro a proti digitálního vzdělávání?* Zdůraznil, že úloha lektora zůstane i při využívání digitálních technologií ve vzdělávání nadále důležitá a že digitálních technologií se není třeba bát, ale je třeba přistupovat k nim jako k nástroji, který zprostředkovává učení. Poslední dva příspěvky sekce byly věnovány problematice Big Data. Branislav Frk z Prešovské univerzity hovořil o nejnovějších trendech ve vzdělávání, jako je machine learning, tj. strojové učení, což je podoblast

umělé inteligence zabývající se algoritmy a technikami, které umožňují počítačovému systému „učit se“. Michal Kanrlík z portálu Educuity představil, jakým způsobem využívají data o provozu svého vzdělávacího portálu a co z nich lze všechno vyčíst.

Po občerstvovací přestávce následovaly prezentace zaměřené na ukázky z praxe. Martin Dvořák ze vzdělávací společnosti ONLINE learning s.r.o. předvedl, jak jako motivační prvek funguje s překvapením. Příkladem může být občas se objevující pochvalné video po zvládnutí určité lekce, v kterém vystupuje herec Pavel Liška. Markéta Koláčková z firmy Medtronic představila využití LMS. V Medtronicu využívají LMS jako platformu pro vzdělávání zaměstnanců pomocí e-kurzů, ale také jako zdroj informací o historii vzdělávání, trendech a účasti zaměstnanců na programech vzdělávání a v neposlední řadě jako